

A Jazz Showcase (tehetségbörze) délutáni koncertjei a Művészetek Palotájában január 13-14-15-én – I. rész

2012. JANUÁR 15., CSÉCSI ATTILA-SÁNTA ISVÁN CSABA

A MŰPA előtt a Visegrádi Országok (Lengyelország, Csehország, Szlovákia, Magyarország) és az Európai Unió lobogója fogadta a résztvevő zenészeket és az érdeklődő közönség tagjait, akik az immáron ötödször megrendezett és ez alkalommal nemzetközi Jazz Showcase tehetségbörzére érkeztek. A szervezők célkitűzése a tehetségbörzével az volt, "hogy a világhírű és méltán elismert hazai (és az idén a visegrádi nemzeteket is bevonva) jazz utánpótlás neves európai és amerikai szaktekintélyek előtt is lehetőséget kapjon a bemutatkozásra, továbbtanulásra, sőt esetenként lemezfelvételre, koncertturnéra is." - olvasható az esemény szép kiállítású füzetében. Amit már megszokhattunk, hogy a délutáni koncerteket két helyszínen, a zászlótérben (a nem túl kényelmes félig fekvő helyekkel) és az előtérben (ott már széksorokkal) felváltva rendezik. Ez azzal jár, hogy a hallgatóság egy-egy produkció után hurcolkodhat a következő helyszínre, viszont időben megspórolhatja a hosszas beállásokat. A két helyszín jellegzetessége még, hogy a zászlótérben a zongoristák számára egy keyboard áll rendelkezésre, míg az előtér színpadán egy jó minőségű akusztikus zongorán játszhatnak a billentyűk varázslói.

A péntek 13-i négy délutáni koncertet a zászlótérben Csemer Boglárka Quartetje nyitotta meg. Csemer Boglárka - ének, Sebestyén Áron – billentyűs hangszerek, Németh Tamás - dob és (a füzetben írott György Attila helyett) Ajtay Péter bőgőzött. Boglárka kedvesen kislányos megjelenését még fokozta a pille könnyű piros ruhácskája. Egy France Gall sláger feldolgozásával kezdett és a következő dal is egy francia sanzon volt, amit kissé meg-megremegő hangon adott elő, ami színezte a bús dalocska hangulatát. Bár ez a későbbi angol nyelven énekelt rockos daloknál is előfordult. A kísérő trió megbízható, stabil alapot biztosított a jól kidolgozott daloknak és szép szólókkal színesítette a quartet műsorát. Az előadott hat dal között még énekelt Boglárka a kávéról

angolul. Végül miután bemutatta újra az együttese tagjait és elmondta internet elérhetőségeiket, elénekelt magyarul a "Japán kert" című saját szerzeményüket. Dalaiban kevés jazzre utaló momentum akad, neki inkább a sanzonéneklés áll jól.

Miután átvonultunk az előtérbe a szimpatikus lengyel fiatalokból álló, Nikola Kolodziejczyk Trio, a Stryo (PL) kezdte meg programját. A trió névadója zongorázott, Macej Szczycinski bőgözött és Michal Bryndal dobolt. A trió vezetője fiatal kora ellenére már szép sikereket ért el, nem csak hazájában, de többek között a 2007-es Montreaux-i Jazz Fesztivál Bösendorfer Szólószongora Versenyének elődöntőse volt. Egyéni hangvételű saját szerzeményeket adtak elő. A darabokon belül is különböző stílusok és zenei formák keveredtek meglehetősen eklektikusan. Mintha az ember a pesti Vajdahunyad-várban járna és a tekintete a különböző építészeti stílusokat járná be egy építményen belül. A dob szerepe is megváltozik náluk. Nem alap tempóban egy fajta ritmust szolgáltat, hanem a mindenkori zenei történetet szolgálja ki effektjeivel, gyakori tempó- és ritmusváltásaival. Saját szerzeményeikben hol stride-zongorázást, hol barokkos fugát, hol impresszionista elemeket hallunk. Az az érzésem, hogy még az útkeresésük elején vannak.

Ismét a zászlótérben várta a közönséget a Karosi Júlia Quartet. Karosi Júlia énekelt, Balázs Tamás szintetizátoron játszott, Horváth Balázs bőgözött, Varga Bendegúz dobolt. Mindannyian képzett zenészek. A februárban megjelenő lemezükről hangzott el néhány dal. Többek között a "Living Out of Time" A "Sketches" című dalukkal második díjat nyertek a Magyar Jazz Szövetség Combo Versenyén. Ez a dal itt is elhangzott és nagy sikert aratott. Érdekessége még, hogy a szép tónusokkal elénekelt dalban, egy prózai rész is van. A "Whole Side of Life" tiszta intonációval, hívta fel magára a figyelmet. A dinamikus kísérek mellett, két dalban remek, pózoktól mentes scat-elést is hallhattunk. A jó jazz feeling-gel előadott énekes improvizáció méltán ragadta el a közönséget. A szép szólókat produkáló, stabil kíséző trió is hozzá járult az együttes sikeréhez. (Karosi Júlia megemlítette, hogy a zongorista Balázs Tamás még karvezetés szakra is jár). A "The Journey Home" volt a záró daluk, szép közönségsikert aratva.

A délutáni utolsó fellépő az előtér színpadán, a Maciej Obara Quartet volt Lengyelországból. Az együttes névadója altszaxofonozott, Dominik Wania zongorázott, Maciej Garbowski bőgőzött, és Krzysztof Gradziuk dobolt. A műsorközlő Fábíán Julikának is nehéz dolga volt a kedves lengyel vendégek neveinek kiejtésével, de végül is úrrá lett a helyzeten. A zenekarvezető szép karriert mondhat magáénak hazájában, de szerepelt már többek között Tomasz Stanko Special Project-jében is. Négy számot játszottak a megjelent "Four" című lemezükről. Az első egy ballada volt. Kicsit Garbarekre hasonlító szaxofon sound-dal. A következő szerzeményük lassú mesélő zongora bevezetővel indul, majd funky-s lüktetésű középhésű után újra visszalassul. Harmadik darabjuk egy közös free improvizációval indul, majd egy megírt téma hangzik fel. A szaxofonszólo frázisai, hajlításai kicsit a mi Bacsó Kristófunkéra emlékeztet, még a mozgás koreográfiája is. (Kenny Garrett, you know!) A zárószám is szelíd zongora bevezetővel indul, de átvált egy fergeteges tempóba és nagyszerű zongora, szaxofon, bőgő szólók után egy lehengerlő dobszólo zárja a kitűnő lengyel csapat műsorát, akik a délutáni koncertek legnagyobb sikerét aratták.

Az esti koncerten a Fesztivál Színházban egy újabb nagyszerű lengyel együttest, a Marcin Wasilewski Trio-t hallhattuk. De róluk már Márton Attila tudósítja a kedves olvasót.

